

Drievuldigheidszondag: C-jaar (16/6/19): Joh 16,12-15 + nood in eigen stad

Medegelovigen, goede vrienden,

In zijn jongste boek "Onbeminde gelovigen" schrijft filosoof Guido Van Heeswyck: dat de diepe levensvragen taboe geworden zijn. God wordt afgeschreven als achterhaald, overbodig. In deze fase zit onze westerse cultuur.

Psychiaters halen alles uit de kast om antwoorden te geven op onze samenlevingsvragen, maar velen sluiten zich af voor alles wat te maken heeft met geloof en leven over de dood heen. Hoeveel bekende koppen beweren niet, dat ze katholiek werden opgevoed, maar nadien dé (eigen) wijsheid vonden?

Wij mogen anders denken dan onze ouders en grootouders, maar het is gevaarlijk te menen, dat we het allemaal nu veel beter weten. Gelovigen beseffen, dat ze geen pasklare antwoorden hebben, maar ze weten zich wel 'gedragen'.

Ook geloven is onderhevig aan groei en evolutie. Dat voorspelde Jezus in zijn afscheidsrede: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar ge kunt het nu nog niet dragen. De Geest zal u tot volle waarheid brengen."

Juist als de leerlingen moesten afscheid nemen, wil Jezus hen bemoedigen en hoop geven. Geloven maakt ons tot andere mensen, die mogen inzien dat er altijd iets in zicht blijft, hoe uitzichtloos we bepaalde situaties ook ervaren.

Zoals de ruimte oneindig is,; niet te omvatten; zo is God oneindig, niet te bevatten. Als wij op deze zondag over Drie-eenheid spreken, bedoelen we: dat God de diepste relatie is waarmee we verbonden kunnen leven.

Wij zijn z'n werktuigen, z'n hart, zijn handen. Niemand kan God het zwijgen opleggen. De Drie-eenheid is geen vraagstuk, het is een waagstuk.

Het daagt ons uit om diepere relaties tussen mensen te realiseren. Niemand mag voor alles alleen blijven staan. Als ons sociaal netwerk uiteen valt, lijkt het alsof we godverlaten aan 'het lot' worden overgelaten.

Nood in eigen stad wil vandaag concreet helpen om elke mens kansen te bieden tot waardig leven: met voedselondersteuning, met gezondheidszorg, met hulp om schoolfacturen te betalen, met huur- en energiebijdragen, tijd tot gesprek, ontspanningsmogelijkheden...

Christenen mogen mensen van hoop blijven én ze kunnen ook levenshoop aan anderen geven: daartoe werd ons op Pinksteren Gods Geest geschonken. En daartoe zegenen wij elkaar van kop tot teen: in de naam van de Vader, de Zoon en de Geest. Amen.